

Ο Ευαγγελισμός ως προϋπόθεση του Σταυρού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αρχικά ας πάρουμε τα πράγματα ιστορικά:

Η εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως εισήχθη από τους Πατέρες της Εκκλησίας στο μέσο της Μ. Σαρακοστής, ώστε ο Σταυρός του Κυρίου να στέκεται στο μέσο του Ι. Ναού.

Πηγή: www.byzarticon.gr/

Α. Ως λάβαρο! Έτσι ώστε αν κουρασθήκαμε, αν βαρεθήκαμε, αν λιγάκι

χαλαρώσαμε, να δούμε τον Σταυρό του Χριστού που Εκείνος πρώτα σταυρώθηκε για εμάς και να εμπνευστούμε, να θυμηθούμε για ποιο λόγο μπήκαμε στο στάδιο των αρετών, και να επαναπροσδιορίσουμε την νηστεία μας και τον όλο μας πνευματικό αγώνα.

Β. Ως Σύμβολο ευλογίας! Ως πηγή ιαμάτων. Όσοι κουραστήκαμε, όσοι αδιαθετήσαμε, αισθανθήκαμε μια αδυναμία μέσα στη νηστεία• ο Σταυρός του Χριστού να είναι εδώ να μας γιατρέψει, να μας δυναμώσει ψυχή τε και σώματι.

Επομένως η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως => Η υπενθύμιση και στερέωση του πνευματικού μας αγώνα. Διότι δεν νοείται χριστιανός δίχως πνευματικό αγώνα.

Ιστορική πορεία: Ευαγγελισμός-Γέννηση-Σταύρωση-Ανάσταση- Ανάληψη

2. Ευαγγελισμός α. Μυστήριο (θα το αναλύσουμε παρακάτω) β. Γεγονός, δηλαδή έγινε. Γιατί λέγεται Ευαγγελισμός; Διότι είναι η Ευ-αγγελία, το χαρμόσυνο μήνυμα ! Είναι το πρώτο μήνυμα ότι έρχεται ο Μεσσίας, ότι είναι εδώ ο Θεός, πως δε μας ξέχασε. Έρχεται για να μας σώσει. Να μας βγάλει όσους θέλουμε από την περιπέτεια που οι ίδιοι μπήκαμε. Και πως θα μας σώσει; Μα με τον Σταυρό !

Ευαγγελισμός ως Μυστήριο

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου ανοίγει ιστορικά τον δρόμο προς τη Σταύρωση. Διότι ο Θεός ήρθε για να Σταυρωθεί!

Ο Ευαγγελισμός είναι και το δικό μας ΝΑΙ «Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου» είναι η αρχή της αποδοχής, της προσκλήσεως και προκλήσεως του Χριστού να σηκώσουμε τον Σταυρό «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του κι ας με ακολουθεί. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει• όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει». Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με ένα αυτεξούσιο Ναι, δηλαδή με ένα Ναι, με ελεύθερη βούληση που οδηγεί τον άνθρωπο από την απιστία στη πίστη, από την απραξία στη πράξη, από την φυγή των πρωτοπλάστων, στην είσοδο της Βασιλείας των Ουρανών, από τον θάνατο στη ζωή που είναι ο ίδιος ο Χριστός!

.....

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός για να γίνει άνθρωπος και να σώσει τον κόσμο χρειαζόταν να πάρει την ανθρώπινη φύση μέσα από έναν άνθρωπο. Δε μεταμορφώθηκε, αλλά η Παναγία μας ήταν Εκείνη που του δάνεισε την ανθρώπινη φύση. Δε τη πήρε όμως με το ζόρι, αλλά με ελευθερία. Είναι το Ναι της μητέρας μας όπως προείπαμε και για αυτό τη τιμούμε στους χαιρετισμούς γιατί με αυτό το Ναι αντιπροσωπεύει όλο το ανθρώπινο γένος. Είναι με λίγα λόγια το Ναι του καθενός μας. Έτσι λοιπόν ο Χριστός ουσιαστικά και υποστατικά ένωσε τη Θεϊκή με την ανθρώπινη φύση και δια του Σταυρού επήλθε η Ανάσταση. Επομένως ο Χριστός

είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. 2 φύσις 1 υπόσταση.

Ο Σωτήρας του Κόσμου ήρθε για να Σταυρωθεί ! Θα το λέμε και θα το ξαναλέμε. Αυτός είναι ο σκοπός του Ευαγγελισμού. Δεν έγινε άνθρωπος για να ζήσει μια απλή ζωή. Να παντρευτεί, να κάνει οικογένεια, να ευτυχίσει κατά την ανθρώπινη λογική και να πεθάνει στα βαθιά γεράματα. Αλλά ήρθε με τον ουράνιο σκοπό να Σταυρωθεί ώστε να Αναστηθεί και να παρασύρει όλο το ανθρώπινο γένος στον αρχέγονο σκοπό, στο καθ' ομοίωσιν. Δηλαδή να μοιάσουμε στον Θεό. Να γίνουμε κατά χάριν Θεού, μικροί θεοί. Με λίγα λόγια η Σταύρωση και η Ανάσταση είναι το format που δίνει νέα δεδομένα στην ανθρώπινη φύση. Το ότι δεν ήρθε ο Κύριος στη γη για να ζήσει σαν απλώς άνθρωπος το μαρτυρεί η Σταύρωση, η Ανάσταση, αλλά και το ότι δε πρόκοψε ποτέ ως άνθρωπος. Δε παντρεύτηκε, δεν απέκτησε παιδιά κ στα 30 παράτησε την οικογενειακή επιχείρηση (ξυλουργός) για να κηρύξει το μήνυμα Του, το μήνυμα του Ευαγγελίου.

.....

Επομένως δε μπορούμε να χωρίσουμε αυτά τα 2 γεγονότα τον Ευαγγελισμό και τη Σταύρωση γιατί: α) Ο Κύριος ήρθε για να Σταυρωθεί β) Η ζωή του χριστιανού είναι ένα συνεχόμενο Ναι που Σταυρώνει τα πάθη για να ομορφύνει προς τον Νυμφίο Χριστό. Για να μπορέσει να έχει καθαρά τα πνευματικά του κριτήρια και να λέει καθημερινά «Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου»

Επομένως, Ναι! χρειάζεται να Σταυρωθούμε γιατί είναι είναι στάδιο ωρίμανσης. Πόσες φορές λέμε, αλλά κάνουμε πράγματα για τον Χριστό και τον συνάνθρωπο; Ο δρόμος όμως του Σταυρού είναι η ωρίμανση που τα λόγια θα γίνουν πράξεις. Ψήνεσαι στη ζωή, γυμνάζεσαι . Όταν ωριμάζεις ότι πεις θα το λες με πίστη χωρίς να σε πιέσει κανείς .Και τότε αγωνίζεσαι με όλες σου τις δυνάμεις. Σταυρώνεσαι όχι με κακομοιριά αλλά με λεβεντιά. Με το να θες να πολεμήσεις τα πάθη σου. Με όπλα τη νηστεία και τη προσευχή. Έτσι λοιπόν Αγώνα εναντία στα πάθη! Τότε η καρδιά ζεσταίνεται, τότε πολεμάτε η ραθυμία, η σκληροκαρδία, τότε η καρδιά δέχεται την Θεία Χάρη που φέρνει την μακαριότητα του Θεού.

Αυτοκακοχούμαστε οι Χριστιανοί. Δεν είναι μιζέρια, δεν είναι λύπη. Είναι δαιμονικά αυτά. Αλλά βάζουμε με τον πνευματικό μας με ελεύθερη βούληση τον αγώνα για να μπορέσουμε να προκόψουμε πνευματικά, για να γίνουμε μέτοχοι της αιώνιας Αναστάσεως του Χριστού για να είμαστε για πάντα στην αγκαλιά Του μακριά από κάθε πόνο, από κάθε σκοτάδι.

«Ο Κύριος προνοεί για μένα και ποτέ δε θα μου λείψει τίποτα. Με έφερε να κατοικήσω σε τόπους εύφορους και χλοερούς. Με διατρέφει κοντά σε δροσερές πηγές που με αναπαύουν. Με επανέφερε στη ζωή. Με οδήγησε στο δρόμο της αρετής και της δικαιοσύνης, από τη μεγάλη Του αγάπη για την οποία δοξάζεται το όνομα Του. Εάν ποτέ, Κύριε, πορευθώ μέσα από σκοτεινούς τόπους στους οποίους κυριαρχεί ο θάνατος, ούτε και τότε θα φοβηθώ τίποτε, γιατί θα είσαι Εσύ μαζί μου.

Η δύναμη της πίστεως μου σ' Εσένα, που τη χρησιμοποιώ σαν στήριγμα και οδηγό, αυτή με παρηγορεί στις δύσκολες περιστάσεις. Ετοίμασες πλούσιο τραπέζι για μένα, ακριβώς μπροστά στα μάτια των εχθρών μου. Άλειψες το κεφάλι μου με αγιασμένο λάδι και μου πρόσφερες ποτήρι με μεθυστικό άριστο κρασί. και το έλεος σου θα με συνοδεύει σ' όλη μου τη ζωή· έως ότου αξιωθώ να κατοικώ αιώνια στον οίκο του Κυρίου.» Ψαλμός 22